

DE WRAAK VAN JUSTITIE

Deze week is bekend geworden dat Justitie bezig is met een gerechtelijk vooronderzoek tegen Bluf! Omdat Bluf! geen rechtspersoon is proberen ze ons via een van onze drukkersters, de Raddraaiers aan te pakken. Hun advocaat mr. Jaap de Groot heeft telefonies te horen gekregen dat de voorzitter van het bestuur van de Raddraaiers 22 mei als getuige moet komen opdaven. Aanleiding voor het gerechtelijk vooronderzoek zijn de publikaties in Bluf! van de 'Wraak van jhr.mr.de Brauw', de aktiegroep die vorige zomer gans Nederland in beroering bracht met onthullingen over de kernenergielobby op hoog ambtelijk en ministerieel nivo. Op deze pagina een stuk over de achtergronden van dit onderzoek, en een korte samenvatting van de inhoud van de publikaties van 'de Wraak van jhr.mr.de Brauw' onmiddellijk gevolgd door nieuwe onthullingen van hen. Tot slot presenteren wij een gebruikerstervriendelijke handleiding voor akties tegen Neerlands atoomaffiosi. Je kunt je lol op!

Wekenlang waren deze uit het Ministerie van Economische Zaken opgehaalde documenten voorpaginanieuws in de kranten. Haarfijn ontmantelde de aktiegroep de smerige rol die Minister van Aardene en zijn topambtenaren speelden om al ver voor het Kamerdebat de bouw van 2 of 3 nieuwe kerncentrales in Nederland veilig te stellen. Steeds werden de schokkende papieren volledig in Bluf! afgedrukt zodat iedereen met eigen ogen het gekonkel op topnivo kon aanschouwen. Zichtbaar werd om welke bedrijven en ambtenaren het precies gaat in de innige samenwerking van de heren atoomsplijters: met naam en adres belanden ze in Bluf! Het lijkt erop dat ook dit laatste, afgedrukt onder de symboliese kop 'Inbreken kan iedereen' onder andere de gewraakte passages vormen voor Justitie. Officier van Justitie Wooldrik zei toen al graag tegen Bluf! op te willen treden maar machteloos te staan, 'omdat we niet weten wie het blad uitgeeft, en als we wat proberen verschijnt Bluf! de volgende week weer'. Wooldrik en politievoorzitter Wilting hebben al vaker zulk soort uitspraken gedaan.

In september '85, toen de onthullingstrein van 'De Wraak' op volle toeren draaide, werd de advocaat van Raddraaiers telefonies duidelijk gemaakt dat ze als getuige in een onderzoek moesten opdaven. Toen ging het om een oriënterend recherche-onderzoek waarin op komen dagen niet verplicht was. De Amsterdamse politie wakte de indruk niet al te veel zin in deze zaak te hebben. De met het onderzoek belastte brigadier Wijshake zei toen door de telefoon: "We hebben opdracht uit Den Haag om te vervolgen, want ze vinden het niet prettig dat ze het Ministerie in- en uitlopen, en dus doen we nou maar wat".

Dat recherche-onderzoek is nu dus afgerond en gepromoveerd tot een gerechtelijk vooronderzoek. Officier van Justitie Mijnsen heeft zeer waarschijnlijk in opdracht van Den Haag (Korthals Altes) in verband met de ernst van de zaak hiertoe gelast. Het onderzoek wordt geleid door Rechter Commissaris mr.F.C.Lauwaars. Deze man heeft een aantal standaardbevoegdheden om bewijsmateriaal te verzamelen: hij kan getuigen oproepen die verplicht zijn onder ede een verklaring af te leggen. Maar ook het aftappen van telefoons en het doen van huiszoekingen behoort tot zijn mogelijkheden. In het algemeen duurt zo'n gerechtelijk vooronderzoek een aantal maanden. Als het afgerond is beslist de Officier van Justitie op grond van het verzamelde bewijsmateriaal of dat voldoende is voor een proces. De Officier van Justitie eist dan voor de rechter 'n straf tegen de verdachten.

Nu is het zo dat de verdachte Bluf! juridies onbekend is. Weet je, dat hoor je mensen wel vaker zeggen: 'Bluf! is weer nix deze week'. Nou dat klopt: Bluf! is geen rechtspersoon en er zijn dus geen direkte juridiese mogelijkheden om Bluf! aan te pakken. In zo'n geval verschuift de verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid naar onze drukkerijen Raddraaiers en Luna. Zij zijn in eerste instantie opgeroepen als getuige voor de Rechter Commissa-

ris en verplicht tot het afleggen van een verklaring. Volgens de wet gaan drukkers vrijuit als ze zeggen wie hun opdrachtgever is. Zeggen ze dat niet of weten ze dat niet, dan kunnen zij als de verdachten vervolgd worden. De strafbare feiten die hen dan waarschijnlijk ten laste gelegd worden staan in het Wetboek van Strafrecht onder 'opruiming door middel van drukpers' of 'heling van gestolen goederen'. Als getuigen moeten ze praten, zwijgen ze dan worden ze verdachten en mogen zwijgen maar worden vervolgd. Ingewikkeld.

Voorzichtig kunnen we stellen dat Justitie de abrupte invalsmethode zoals bij AMOK nu nog niet heeft toegepast en kiest voor een sluipend en slepend proces. Wij nemen dit vooronderzoek zeer serieus. Het is niet nix. Zwijgen de Raddraaiers dan kan hen een hoge boete te wachten staan, of erger: verzegeling van de drukpers. En wordt de identiteit van Bluf! bekend, dan... Ze kunnen Bluf! pakken maar wij komen toch wel uit!

Wij komen toch wel uit. En blijven onthullingen publiceren van aktiegroepen die wat te openbaren hebben en zo niet alleen achterbaks gekonkel blootleggen en geheimen terugbrengen naar de plaats waar ze horen (de straat), maar ook: de macht van de schijnbaar onaantastbaar geachte he-

ren saboterende, frustrerende, kapot maken. Onthullingen publiceren is politiek verzet en Bluf! is het enige weekblad in Nederland dat gestolen materiaal integraal mét het verhaal van de daders afdrukt. Ons doel is daarbij niet een soort openbaarheid na te streven waardoor de parlementaire democratie gecontroleerd en gekorrigeerd wordt. Het gaat erom dat steeds meer mensen de doordrapte macht van 'staat en kapitaal' gaan wantrouwen, nadenken, zélf in actie komen. Voor ons geldt dit op alle strijdterreinen die er liggen. In het geval van de anti-kernenergiestrijd en de onthullingen van 'De Wraak' gaat deze analyse in ieder geval meteen op: na de publikaties pakt men veel mensen de inspraakavonden in de PKB-procedure aan om hun protest tegen de nieuwe kerncentrales te laten weerklinken. En vele avonden werden verstoord.

Maar Bluf! maken is meer dan onthullen. Justitie is de laatste tijd meer dan ooit actief tegen bladen die met een koevoet tussen het systeem wrieken. Het laatste half jaar zijn de 3 grootste en politiek belangrijkste bladen aan de beurt geweest: AMOK, de Knipselkrant en nu Bluf! In West-Europa (West-Duitsland!) zijn dit soort praktijken aan de orde van de dag, maar in Nederland moeten we spreken van een nieuwe ontwikkeling. Nou nou, wat een taal! Bloedseries zijn ze.

Het is verschrikkelijk wrang dat Justitie op dit moment, na de ontploffing van de kerncentrale in Tsjernobyl de aanval inzet. Kernenergie is per definitie ondemokraties. Daarvoor hoeft niet eens naar de uitslag van de zogeheten Brede Maatschappelijke Diskussie verwezen te worden. De argumenten tegen kernenergie zijn al jaren bekend en met vele aangevoerd in discussies met de gewelddadige beleidsmakers. En ook al worden deze argumenten door heel veel mensen gedragen, die discussies hebben geen enkel resultaat opgeleverd. De publikaties van de 'Wraak van jhr.mr.de Brauw' hebben zonnklaar aangetoond dat de democratie waar de heren zich zo op beroepen met alle voeten getreden wordt. Tel daarbij de explosie van de kerncentrale in Tsjernobyl maar op: niet alleen is kernenergie levensgevaarlijk, maar ook hebben wij allemaal de mechanismen die daarna zijn opgetreden gezien: het sociaal-

fascisme in de Sowjet-Unie, en de absoluut chaotiese en onvolledige beleidsmaatregelen in heel Europa en vooral: wat er ook gebeurt, 'er is geen gevaar voor volksgezondheid (meer)'. Kortom de eerste contouren van de lang gevreesde 'atoomstaat'.

Wij roepen hier vaak dat we gelijk hebben en tot nu toe brengt het verloop van de geschiedenis ons niet af van dit zelfverzekerde standpunt. De moord op Hans, de explosie in Tsjernobyl en de jarenlange leegstand van de Grote Wetering, noem maar op. Justitie heeft met dit gerechtelijk vooronderzoek tegen Bluf! en de Rad-draaiers naar aanleiding van de onthullingen van de 'Wraak van jhr.mr.de Brauw' wel op heel navrante wijze opnieuw duidelijk gemaakt waar haar plaats is: pal achter de atoomlobby voor 2 nieuwe kernmonsters. Vrijdag 9 mei hoorden we van het gerechtelijk vooronderzoek en nu brengen we het naar buiten, samen met nieuwe onthullingen van de 'Wraak van jhr.mr.de Brauw' en een vrij complete inventarisatie van de Nederlandse atoommoordenaars. Hoe het zal aflopen valt niet te zeggen. Dat hangt af van wat er zal gaan gebeuren. Sterk staan we zeker. Het moment en het onderwerp waarop Justitie de aanval heeft ingezet hadden we slechter kunnen treffen.

Maar 't is hard werken hier. Alle mogelijke steun is zeer welkom!

Bluf!
v.Ostadestraat 233-d
Amsterdam
020 - 761773
giro 5245710

DE BRAUW-BUIT.

Hieronder volgt een korte samenvatting van de succesvolle onthullingen van de 'Wraak van jhr.mr.de Brauw'. Pal na het parlamentsdebat waarin het principebesluit werd genomen 2 nieuwe kerncentrales in Nederland te bouwen - een formele afsluiting van een al jarenlang gevoerd prokernenergiebeleid - breekt de 'Wraak van jhr.mr.de Brauw' in in het Ministerie van Economische Zaken in Den Haag, hartje centrum. In de nacht van 20 op 21 juni 1985 worden 6 postzakken vol documenten verhuisd van de kamer van het hoofd van het Direktoraat Generaal Energie, Drs.G.Verberg.

Binnen 1 week volgt de eerste onthulling. Uit een eerste greep uit de papieren blijkt dat de atoomlobby uit het bedrijfsleven de regering onder druk zet deel te nemen aan een tweede snelle kweekreaktorproject, na het miljardenverslindende Kalkar. Het kabinet verbindt zich al op voorhand aan dit project zonder dat de Tweede Kamer hierover gehoord is. Daarin zijn namelijk een aantal CDA-ers tegen de koppeling van kerncentrales aan kweekreakorttechnologie.

Op 11 juli volgt een tweede blik in het verzameld werk. Het gaat dan heel erg tegen van Aardenne.

Al in het najaar van 1984 zijn de Kommissariissen van de Koningin in Noord-Brabant en Limburg, van Agt en Kremers, bij van Aardenne op bezoek geweest om te onderhandelen over de plek waar de nieuwe kerncentrales moeten verschijnen. Van Aardenne en zijn topambtenaren hebben een sterke voorkeur voor Moerdijk en Borselle. Van Agt weet bij v.Aardenne af te dwingen dat in Noord-Brabant de stroom goedkoper wordt voor industrie en kleinverbruikers. En voorts dat v.Aardenne z'n best zal doen om 2 nieuwe kolencentrales naar Brabant en Limburg te sluisen. EZ vindt echter wel dat in Moerdijk dan maar meteen radioactief afval opgeslagen moet worden. Zwart op wit tonen de in Bluf! afgedrukte documenten dat de beslissing over de nieuwe kerncentrales allang genomen is en dat het parlement weer eens hetnakijken heeft. Om maar te zwijgen over de bevolking in de getroffen gebieden en de deskundigen in de milieubeweging die nog denken invloed uit te kunnen oefenen in inspraakprocedures als de PKB. Die zijn al helemaal gereduceerd tot nix. Veel van het voorbereidende werk voor de 2 kernmonsters blijkt gedaan te worden in de inmiddels ontbonden Commissie Smeersput, een adviescommissie van de regering bemand door groot-industriëlen die middels kernenergie

een goedkoop tarief voor hun industriën willen afdwingen. Leden van deze kommissie belanden samen met de topambtenaren van EZ met naam, adres en vakantietijd in Bluf! onder kop 'Inbreken kan iedereen'. Hand in hand met deze ontwikkelingen gaat de reorganisatie van de elektriciteitsbedrijven. v.Aardenne en Verberg streven naar een nationale NV die bestaat uit 3 regio's: Zuid, West en Noord. Op deze manier worden lastige minderheidsstandpunten in de huidige SEP over kernenergie (GEB-Amsterdam, PEGUS, PEN en EZH) uitgebannen. Tevens is de opzet politieke controle op de nieuwe SEP te vermijden. Regio Zuid (nu PLEM, PNEM en PZEM) maakt de beste kansen zoals uit de geopenbaarde stukken blijkt.

In de derde onthulling op 15 augustus wraakt de actiegroep de gang van zaken rond de inspraak over de bouw van de centrales. Deze procedures stellen tot nu toe weinig voor. Discussies in een PKB of MER beperken zich tot kommaneukenrij, maar toch is het opnieuw v.Aardenne die eind '84 al voorstellen doet de PKB-procedure inclusief de Milieu Effekt Rapportage (MER) te schrappen, omdat EZ binnen de huidige PKB minder in te melk te

brokkelen heeft dan het Ministerie van VROM. Verder maken de documenten gewag van handjeklap met het nieuwe Struktuurschema Energievoorziening (SEV). Hierin wordt een MER verplicht. En dus vinden EZ-ambtenaren het gewenst dat deze nieuwe SEV pas na 5 jaar na inwerkingtreding van de nieuwe elektriciteitswet ingevoerd wordt. Zo houden ze zowel lastige elektriciteitsbedrijven als een MER buiten de deur en hebben ze extra de tijd om hun nieuwe kerncentrales buiten alle controle om Nederland in te loodsen.

12 September volgt de vierde onthulling van de onverdroten publicerende actiegroep. Het gaat dan om de opslag van radio-actief afval. De documenten tonen aan dat het hiermee al net zo gaat als met de vestigingsplaatsen: van tevoren staat al vast waar de zoi terechtkomt. Moerdijk dus. Terwijl de kommissie Geertsema op dat moment voor de vorm nog zoekt naar een geschikt opslagplaats hebben v. Aardenne, v. Agt en staatssecretaris v. Amelsvoort het al geregeld: EZ helpt het zwaar verliesgevend industrieterrein Moerdijk met 20 miljoen uit de problemen mits de radio-actieve troep gaan opslaan.

3 weken later dondert er weer een

dikke enveloppe door Bluf!'s brievenbus. De vijfde onthulling gaat over de gigantiese voordelen die de heren op EZ de grootverbruikers willen gunnen. Duidelijk wordt hoe de kommissie Smeerspuit met de gigantenregeling in de hand de noodzaak van kernenergie wil aantonen. Deze regeling geeft energiever-slinders goedkopere stroom dan andere industriën en kleinverbruikers. Dit alles in het kader van de concurrentie met het buitenland. De gigantenregeling kostte de staat in '83 550 miljoen en in '84 800 miljoen gulden. De regeling loopt mede onder druk van de Europese Kommissie (die niet zo overtuigd is van de concurrentieargumenten) begin 1988 af. EZ-topambtenaren zien kernenergie hiervoor het meeste zitten maar omdat dat pas op z'n vroegst in 1995 beschikbaar is, willen zij tot die tijd de kosten van een nieuwe versie van de Gigantenregeling verhalen op de kleinverbruikers. En v.Aardenne is het daar van harte mee eens zo wijzen de documenten uit.

De zesde publikatie gaat over het profijtbeginsel. De opgehaalde documenten zijn ministerraad stukken. Ze handelen niet direkt over kernenergie maar over de filosofie van het

kabinet die ten grondslag ligt aan hun ongebreideld bezuinigingsbeleid. Het profijtbeginsel houdt in dat de kosten die de staat maakt voor bepaalde voorzieningen veel meer dan nu het geval is gedekt moeten worden door de inkomsten ervan. Wie profiteert moet betalen. In het welzijnswerk b.v. zal dit tot grote problemen leiden, maar de die-hards in het kabinet zoals v.Aardenne en Ruding hebben er geen problemen mee. Het openbaar vervoer moet kostendekkend worden, dus gaan ze het treinkaartje duurder maken. Hierdoor gaan mensen minder met de trein en laat de staat minder treinen rijden en verhogen opnieuw de prijs. Uiteindelijk kunnen alleen mensen met poen nog de schaarse voorzieningen van de staat betalen. en zo zijn in de zeer geheime papieren nog veel meer schokkende voorbeelden te vinden. De zevende in de reeks van onthullingen van de 'Wraak' staat in Bluf! 221.

Publikaties van de 'Wraak van jhr. mr. de Brauw' in Bluf!nummers: 176, 178, 183, 187, 190, 194 en 221. Tegen gereduceerd tarief nog in beperkte mate verkrijgbaar.